

Per molts anys!

Un relat de: [nana_17](#)

Aquí ho tenim.

Setmanes de feina comprimides en aquest tancar d'ulls i bufar.

Unes llums que s'apaguen, una noia baixant les escales amb el pastís a les mans, cent noranta-dos ulls pendents del moment, trenta-sis boques preparades per bufar, unes espelmes que xiuxiuegen trenta anys de records i experiències. Gent gran que mentre recorda s'emociona, o bé, perquè s'ha emocionat, ha començat a recordar. Antics monitors que pensen que no ho devien fer tan malament. Pares que tot i els dubtes espontanis, es senten orgullosos de saber on porten els nens i a mans de qui els deixen. Un grapat d'infants que aspiren, d'una manera molt directe o no, a semblar-se, en algun moment, a aquella gent de samarreta vermella que tantes coses expliquen i fan viure. I ells, nosaltres. Aquest grapat de gent jove, amb ulls humits, frase contundent a l'esquena, cansament al cos, relaxació general quan les espelmes s'apagaran.

Les paraules que intercanviem amb pares i ex monitors emocionen, els comentaris de la gent en veure en una fotografia el seu fill i a l'altre la seva pròpia cara encara amb grans fan somriure. Les diapositives de moments passats, que es projecten, arrenquen comentaris divertits. La sala, decorada i vibrant, sembla brillar amb la força d'aquests trenta anys.

Semblava que la feina no s'acabés, que potser no tots estàvem al cent per cent, però tot ha sortit bé.

Pensar que d'aquí un temps, quan l'esplai celebri, potser, cinquanta anys, siguis tu qui seu a la banda dels pares, fa agafar-te més ganes de seguir endavant aquest projecte en que algú va creure i decidir començar un dia.

Perquè tot això s'ho val.

Perquè, com diu la samarreta, "digues-m'ho i ho oblidó, ensenya-m'ho i ho recordo, involucra-m'hi i ho aprenc".

Per tot el que he après, perquè m'hi han fet participar i perquè no oblidaré el que he viscut amb tota aquesta gent, el desig que demano, al tancar els ulls i bufar les espelmes, es per tot això, per un nosaltres que sempre es va renovant.

Perquè si no mantenim la flama encesa i ensenyem com ens van ensenyar a fer-ho, qui ho farà?

Per aquest vermell i blanc.

De nou, pel nostre foulard!